

РЕШЕНИЕ

№ 2164

гр. София, 03.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

като разгледа дело номер **12494** по описа за **2016** година докладвано от
съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

С решение /без номер/ от 03.11.2016 г., постановено по нахд дело № 15410/2015 г. на
Софийски районен съд, наказателно отделение, 110 състав е потвърдено Наказателно
постановление № 15 – 4332 - 008103/04.06.2015 г., издадено от началник група при
отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Л. К. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от
Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административно наказание
„глоба“ в размер на 100 (двеста) лева за нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП и на
основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“
в размер на 100 лева, и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“
за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, неправилно.
Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че
описаните в НП административни нарушения са извършени. Твърди, че в решението
на съда се кредитират единствено свидетелските показания на актосъставителя, който
не си спомнял случая. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени
обжалваното първоинстанционно такова и потвърденото с него наказателно
постановление.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се
представява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и свидетеля при съставянето на АУАН. Първоинстанционният съд е приел, че на 16.03.2015 г., около 18.25 часа, в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица], към [улица] е управлявал л.а. „Мерцедес“ с ДК [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица] преминал на червен сигнал на работещата в нормален режим светофарна уредба, като при подаден от полицейски служител сигнал със стоп палка не спрял и продължил движението си. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 792333/16.03.2015 г., подписан от К. с възражение, че светофарната уредба е била с жълт цвят, а автомобилът се е намирал в най – лява лента за движение от четири възможни, както и че във всички ленти е имало автомобили, на подадения сигнал е спрял и оказал съдействие.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаните в НП административни нарушения наистина са извършени, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 22.11.2016 г. Жалбата е подадена чрез СРС, изпратена по пощата на 06.12.2016 г., входирана в СРС на 09.12.2016 г. /вх. № 94131/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е свидетелят при съставянето на АУАН и са обсъдени събраните писмени доказателства, както и свидетеля П. – пътник в управлението от касатора автомобил. Показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна

нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

В този смисъл неоснователно касаторът твърди, че поради обстоятелството, че разпитаният свидетел при съставянето на АУАН не си спомня ясно случая и поради това няма как да бъде доказана вината му. Настоящият състав счита, че правилно са кредитирани от СРС като ясни и логични, независимо, че не са подробни. Това е така, защото свидетелите имат служебното задължение ежедневно да констатираат нарушения по ЗДвП, поради което от тях и не се изисква такава памет, че да могат детайлно да възпроизвеждат всеки един детайл, за всяко констатирано от тях нарушение. Освен това СРС подробно е обсъдил показанията на свидетеля и се е мотивирал защо ги е кредитирал. В същото време съдът се е мотивирал и защо не кредитира свидетелските показания дадени от П..

Не е вярно твърдението в касационната жалба, че съдебният акт е постановен по друго дело, а именно нахд № 150/2015 г., вместо нахд № 15410/2015 г. След цялостен и внимателен преглед на решението на СРС, настоящата инстанция не установи да е налице твърдяната от касатора грешка.

Разпоредбата на чл. 103 ЗДвП предвижда задължение за водач на ППС при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най - дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. От разпита на свидетелите безспорно е установено, че касаторът не е спазил подадения му сигнал със стоп палка за спиране на лекия автомобил, който бил подаден своевременно, с което е осъществил признаците на посочения в наказателното постановление състав на чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП от обективна страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Спрямо действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП и в съответствие с чл. 27 от ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание, а именно - в размер на 100 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като е взето в предвид и наличието на данни за други нарушения на ЗДвП.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 03.11.2016 г., постановено по нахд № 15410/2015 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 110 състав.

Решението е окончателно.

